

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Banko

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 r. w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. D.**

przeciwko **T. M., J. T., S. P., A. P., G. B.**

o zapłatę

postanawia

1. odrzucić pozew;
2. zasądzić od powódki M. D. na rzecz pozwanego T. M. kwotę **3 617 zł** (trzy tysiące sześćset siedemnaści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
3. zasądzić od powódki M. D. na rzecz pozwanej J. T. kwotę **3 617 zł** (trzy tysiące sześćset siedemnaści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
4. przyznać adwokatowi J. J. od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę **4 428 zł** (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem 00/100 zł) w tym 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem 00/100 zł) podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

UZASADNIENIE

Powódka w dniu 18 marca 2014 r. wniosła przeciwko pozwanym T. M., J. T., S. P., A. P., G. B. pozew do Sądu Rejonowego w Gorlicach o zapłatę kwoty 174 100 zł. Podstawę żądania pozwu stanowią roszczenia wynikające z umowy o roboty remontowe zawartej 9.05.2011 r. w W., a powódka domaga się zasądzenia na jej rzecz stosownej kwoty tytułem rękojmi za wady w wykonanych robotach remontowych. (k. 23, , 101, 106-108). Na mocy prawomocnego postanowienia z dnia 2.04.2014 r. Sąd Rejonowy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu, który postanowieniem z dnia 8.12.2014 r. o sygn. akt I C 567/14 uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach jako właściwemu miejscowo. W dniu 14.08.2014 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu zwolnił powódkę od kosztów sądowych w sprawie oraz ustanowił dla powódki pełnomocnika z urzędu. Natomiast zarządzeniem z dnia 7.10.2014 r. nakazał doręczyć pozwanym odpisy pozwu z załącznikami. Pozwani odebrali pozwy w dniach: 22.10.2014 r., 23.10.2014 r. oraz 28.10.2014 r. (k. 90, 91 i 93).

Z urzędu Sądowi Okręgowemu w Gliwicach Ośrodkowi (...) w R. rozpoznającemu również ten pozew wiadomym jest natomiast, że powódka wywodzi swoje roszczenia z faktu zawarcia w dniu 9.05.2011 r. pomiędzy T. M. i A. P. umowy o roboty budowlane w budynku położonym w U. przy ul. (...). Na podstawie umowy cesji z dnia 1 grudnia 2011 r. A. P. przelał na powódkę M. D. za 1 zł, wierzytelności związane z wystawionymi fakturami na kwotę 94 000 zł przez firmę (...) i wypłaconymi na rzecz firmy (...) wraz ze wszelkimi możliwymi roszczeniami i prawami związanymi

z tą wierzytelnością oraz z remontem wykonywanym przez wyżej wymienionego w domu A. P. w U. przy ul. (...) i zobowiązaniami wynikającymi z umowy zawartej w dniu 9 maja 2011 r. (wyżej wskazane umowy znajdują się m.in. w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. II C 350/13 oraz na karcie 27 niniejszej sprawy). Następnie powódka w oparciu o tak nabyte wierzytelności wytoczyła do tej pory już przeszło 200 spraw, w których sztucznie mnożąc sprawy domaga się zapłaty różnych kwot dotyczących zarzucanego źle wykonanego remontu, co ma bezpośredni związek z umową z dnia 9 maja 2011 r.

Nadmienić należy, że powódka zaczęła pozywać również osoby nie mające nic wspólnego z w/w zawartą umową (np.: pozwanego również w niniejszej sprawie S. P. będącego radcą prawnym reprezentującym pozwanych T. M. i J. T. we wcześniejszych postępowaniach spośród w/w przeszło 200 spraw). Jedynie przykładowo wskazać należy, że powódka w odrębnych pozwach zgłosiła żądania np.: zapłaty 168 000 zł w ramach rękojmi z tytułu braku oznaczenie terminu zakończenia robót (II C 193/14), zapłaty 165 000 zł w ramach rękojmi z tytułu stworzenia zagrożenia życia wykonanym częściowo remontem (II C 170/14), zapłaty 111 111 zł w ramach naruszenia dóbr osobistych z tytułu braku odpowiednich kwalifikacji u pracowników wykonujących roboty remontowe (II C 315/14), zapłaty 134 000 zł z tytułu braku oznaczenia w umowie kwoty za zlecony remont (II C 320/14), zapłaty 169 900 zł z tytułu doliczania metrażu, aby uzyskać wyższą cenę za roboty (II C 323/14), zapłaty 169 900 zł w ramach wykorzystania z tytułu doliczania metrażu, aby uzyskać wyższą cenę za roboty (II C 322/14), zapłaty 174 000 zł w ramach wprowadzenia w błąd z tytułu braku protokołu odbioru robót (II C 339/14), zapłaty kwoty 173 550 zł w ramach rękojmi z tytułu złego wykonania stropu (II C 340/14), zapłaty kwoty 174 100 zł w ramach zadośćuczynienia z tytułu wprowadzenia w błąd, iż jest to firma remontowa – a okazało się, że jest to firma zatrudniająca na parę dni przypadkowych pracowników nie mających zielonego pojęcia o robotach remontowych (II C 346/14), zapłaty kwoty 165 000 zł (II C 349/14) w ramach rękojmi z tytułu odpowiedzialności z tytułu zawarcia umowy o roboty budowlane, zapłaty kwoty 121 700 zł w ramach naruszenia dóbr osobistych z tytułu budowania budynku przekraczającego 25 m² bez zezwolenia oraz planu (II C 350/14), zapłaty 168 000 zł w ramach rękojmi z tytułu sprawnego terminowego wykonania robót (II C 351/14), zapłaty 113 300 zł z tytułu zwrotu kosztów koniecznych do naprawienia usterek na skutek wadliwie wykonanego remontu (II C 356/14), zapłaty 172 000 zł w ramach rękojmi z tytułu wykonywania remontu sprzecznie z prawem budowlanym (II C 363/14), zapłaty kwoty 165.000 zł (II C 373/14) oraz kwoty 134 000 (II C 430/14) w ramach wprowadzenia w błąd z tytułu stworzenia zagrożenia życia wykonanym częściowo remontem, kwoty 134 000 zł (II C 397/14) w ramach rękojmi z tytułu odpowiedzialności z tytułu zawarcia umowy o roboty budowlane, czy też zapłaty kwoty 171 900 zł w ramach naruszenia dóbr osobistych z tytułu zwrotu kosztów szkód powstałych na skutek wykonywanego remontu (II C 373/14).

Co więcej, powódka pozwy, część z nich nawet o identycznej treści, wysyłała do różnych sądów w Polsce, w tym m.in. tak jak w rozpatrywanej sprawie do Sądu Rejonowego w Gorlicach, w sytuacji gdy żadne okoliczności nie uzasadniały właściwości tych Sądów. Dopiero kiedy Sądy z terenu całej Polski zaczęły przekazywać wg właściwości miejscowej do tutejszego Sądu wniesione przez powódkę pozwy wyszła na jaw stosowana przez powódkę powyższa praktyka. Podkreślić tymczasem należy, że nie tylko nie było i nie ma żadnych przeszkód, aby powódka mogła dochodzić wszystkich roszczeń w ramach jednej sprawy, ale jest to wręcz wskazane skoro powódka wywodzi wszystkie te roszczenia z tego samego zdarzenia, tj. nabytych przez powódkę w drodze cesji wierzytelności wynikających z jednej umowy o roboty budowlane. Sztuczne mnożenie spraw, jak czyni to powódki nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia i wyżej opisane zachowanie powódki, która w każdej z tych spraw domaga się nadto zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu zakwalifikować należy jako nadużycie prawa. Nadużycie prawa nie powinno tymczasem uzasadniać udzielenia ochrony prawnej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2013 r., III CZP 78/13, OSNC 2014/9/87).

Nadmienić należy, iż prawomocnym wyrokiem zaocznym M. D. została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu tj., iż w okresie od 15.05.2013 r. do 25.11.2013 r. poprzez składanie pozwów cywilnych o takiej samej treści w sądach na terenie całego kraju złośliwie niepokoiła J. T. oraz T. M. w celu dokuczenia tym osobom, czym wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 107 kw i za to na mocy tego przepisu została jej wymierzona kara grzywny w kwocie 1 500 zł (k. 148) Wyrok został utrzymany w mocy przez Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. V Wydział Karny

wyrokiem z dnia 21.10.2014 r. o sygn. akt V Ka 492/14 (k. 149). Ponadto toczą się przeciwko M. D. inne postępowania karne dotyczące rozsyłania kolejnych pozwów cywilnych (pismo procesowe k. 146)

W tutejszym Sądzie w dalszym ciągu są w toku sprawy dotyczące częściowo formułowanych roszczeń, w których powódka jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a w toku których może swobodnie zgodnie z art. 193 kpc zmienić żądanie, występując z wszystkimi żądaniami wywodzonymi z zawarcia w/w umów, również z roszczeniem sformułowanym we wniesionym w niniejszej sprawie pozwie, przy czym stosownie do art. 130³ § 2 kpc rozpoznanie tych dodatkowych żądań nie będzie uzależnione od uiszczenia należnych od nich opłat sądowych.

Pomiędzy tymi samymi stronami, o to samo lub niemal identyczne roszczenie zawisł wcześniej spór w sprawach: II C 340/14 – 6.06.2014 r. data doręczenia pozwu, II C 349/14 – 27.06.2014 r. data doręczenia pozwu, II C 5/15 – 26.06.2014 r. data doręczenia pozwu, II C 43/15 – 8.05.2014 r. data doręczenia pozwu oraz II C 397/14 – 24.07.2014 r. data doręczenia pozwu. Nadto w sprawie II C 326/14 toczy się postępowanie pomiędzy powódką a T. M. i J. T. o zapłatę „z tytułu odpowiedzialności zawarcia umowy o roboty remontowe”, gdzie powódka złożyła wniosek o wezwanie do udziału w sprawie solidarnie z pozwanymi T. M. i J. S. P., A. P. i G. B. w charakterze pozwanych.

W myśl art. 199 § 1 pkt 2 kpc, jeżeli o to samo roszczenie, pomiędzy tymi samymi stronami, sprawa jest w toku lub została prawomocnie zakończona, sąd odrzuci pozew.

Według utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, tożsamość roszczeń zachodzi, gdy identyczny jest przedmiot i podstawa sporu (zob. m.in. post. SN z dnia 9.06.1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971, Nr 12, poz. 226 oraz z dnia 19. (...), III CKN 143/99, niepubl., a także wyrok z dnia 29.03.2011 r., I CSK 451/10, niepubl.). W wyroku z dnia 1.06.2011 r. (II CSK 427/10, niepubl.) Sąd Najwyższy wskazał, że tożsamość roszczeń zachodzi, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej. Tak rozumiana tożsamość roszczeń występuje pomiędzy roszczeniami powódki w sprawach: II C 326/14, II C 340/14, II C 349/14, II C 397/14, II C 5/15 oraz II C 43/15. Podstawę każdego z tych powództw stanowią identyczne zdarzenia. Pozew złożony w niniejszej sprawie o sygn. akt II C 157/15 podlega zatem odrzuceniu, gdyż pomiędzy tymi samymi stronami, o to samo roszczenie zawisł wcześniej spór w sprawach: II C 340/14, II C 349/14, II C 397/14, II C 5/15 oraz II C 43/15, z uwagi na wcześniejszą datę doręczenia pozwu stronie pozwanej (22.10.2014 r. – najwcześniejsza data doręczenia pozwu w przedmiotowej sprawie).

Mając powyższe na względzie, na zasadzie powołanych wyżej przepisów należało orzec jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Sąd obciążył powódkę kosztami procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, uznając jednak za niezbędne do celowej obrony jedynie koszty zastępstwa procesowego w wysokości minimalnej tj. w kwocie po 3 600 zł na rzecz pozwanych T. M. i J. T. – reprezentowanych przez radcę prawnego S. P., zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictw (po 17 złotych) – punkt 2 i 3 postanowienia.

Pełnomocnikowi powódki z urzędu przyznano wynagrodzenie z środków Skarbu Państwa na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o adwokaturze, ustalone w oparciu o normy § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461) – punkt 4 postanowienia.

Sygn. akt II C 178/15

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia z dnia 19 maja 2015 r. doręczyć:

- pełnomocnikowi powódki (k. 31),
- pełnomocnikowi pozwanych T. M., J. T.,
- pozwanemu radcy prawnemu S. P.,
- pozwanym A. P. i G. B. z pouczeniem o zażaleniu;

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 14 dni;

3. odnotować w repertorium.

Dnia 19 maja 2015 r.

Sędzia: